

MOARTEA

Stancu.nicu

Ieri, m-am întâlnit cu Moartea, o băbuță aiurită,
Ce-și uitase nu știu unde, coasa bine ascuțită.
A trecut pe lângă mine, m-a privit cu ochii răi
Și mi-a zis c-o voce tunet: -Ia ascultă-aicea băi!

Ce tot umbli pe coclauri? Ce tot cauți? Ce mai vrei?
Ești cu un picior în groapă, dar cu ochii la femeii...
Ori îți cați de treab'acasă și îți îngrijești carcasa,
Ori mă duc la dracu-n praznic și aduc îndată coasa.

-Ce să fac băbuțo dragă, dacă dracu-n ele zace
Și femeia ... deh! femeia și lui Dumnezeu îi place.
Sufletul mi-e veșnic tânăr, s-a hodorogit carcasa
Iar de-ar fi s-aleg, știi bine... nu mă înspăimântă coasa.

Moartea stă un pic pe gânduri reflectând la ce am zis.
Am crezut că incidentul este clar "un caz închis"
Însă bunii mei prieteni, cei mai tineri (lor le pasă)
Îmi tot spun că "cea cu coasa" mă cam caută pe-acasă.